

[Landbrugsministeren.]

første Gang, at den gamle Husmandslov og Bevillingen paa de 4 Mill. Kr. er koblet sammen paa en særlig Lov, maa jeg sige: Ja, men det er ogsaa første Gang i de 10 Aar, at Finansudvalget ikke har givet sin Tilslutning til den til enhver Tid siddende Landbrugsminister, som har ønsket at faa en Bevilling til Udstykning; det er første Gang, det er sket. Det ærede Medlem er endogsaa i sin Tid, da der var megen Lensjord og megen Præstegaardsjord, kommet til Rigsdagen og har faaet en særlig Lov, der gav en Bevilling paa 3 Mill. Kr. til Udstykning.

Nu nægter man baade gennem Finansudvalget og gennem en særlig Lov at gaa til en saadan Bevilling, og saa vil jeg nok spørge: Hvem er det, der rejser den principielle Diskussion i denne Sag? Det er det Parti, som, naar vi ikke kan blive enige om Hovedprincipperne, saa ikke en Gang vil fortsætte i de gamle Baner med Hensyn til de to Jordlove, som nu har virket i 10 Aar.

Det ærede Medlem kom jo ogsaa for Skade at sige, at det er dem, der gør det. Det ærede Medlem sagde: Nu maa der en Klæring til; nu maa vi have en Afgørelse af, hvor det er muligt at faa Lighed mellem Vilkaarene, idet Jordværdi og Købesum ikke er det samme. Hvorfor skal det være nu, hvorfor kan det ikke vente til Vinteren med at optage Drøftelser igen af de store Hovedprincipper, hvorfor skal det Spørgsmaal, som er Hovedstridspunktet mellem de forskellige Partier, rejses ved en Forlængelse af den gældende Lov, hvis det ikke netop er for at faa denne Udstykningsform, som Regeringspartierne anser for at være den bedste, standset?

Derfor vil jeg sige til Slutning til det ærede Medlem: Vent med Diskussionen, vent med de store Drøftelser om Principperne til Vinter, men vær med til, at man fortsætter ad de gamle Veje ogsaa for næste Aar, ligesom vi har gjort hidtil. Vi har fra vor Side ikke stillet noget som helst Krav om Gennemførelse af de Ønsker, som vi anser for at være til Bedste for Udstykningen, til næste Aar; vi har fraveget Etableringslånene, og vi har fraveget alle de Forbedringer, som vi anser for at være i allerhøjeste Grad paakrævede, fordi vi er klar over, at naar man skal fortsætte paa den hidtidige Lovgivning for et Aar, kan det ikke nytte at komme med noget som helst af den Art. Men saa kan man fra anden Side heller ikke sige, at det er vor Skyld, at der ikke kommer noget ud af det, naar de kategorisk afviser Indkøb efter de Principper, som vi fra Flerpartiets Side anser for at være de bedste.

Niels Frederiksen: Jeg vil gerne rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde sig skyldig i, da han citerede mine Udtalelser. Jeg fremsatte ingen Trusler om, at man ikke vilde forhandle videre til næste Samling, men jeg sagde, at det vilde ikke være fremmende for næste Vinters Forhandlinger, hvis man satte Sagen paa Spidsen nu, og jeg henstillede derfor, at man udskød Afgørelsen til næste Vinters Forhandlinger var ført, ved at fortsætte paa den gamle Maade et Aar til. Der er da ingen større Ulykke i, at man gaar med et Aar til til det samme, man selv har gennemført.

Jeg vil ogsaa gerne rette en anden Misforstaaelse. Det ærede Medlem sagde, at Ændringsforslaget Nr. 5, som den højtærede Minister her stiller, ikke har noget med det her foreliggende Lovforslag at gøre. Jeg mindes som Formand for Udvalget, at da Regeringens Jordlovsforslag blev forelagt Udvalget, stillede man fra Oppositionspartiernes Side den Fordring, at man vilde have at vide, hvorledes Regeringen vilde stille sig overfor den gamle Husmandslov, før man overhovedet vilde forhandle om det Forslag, der var forelagt. Af den Grund imødekom den højtærede Minister Mindretallets Ønsker og fremsatte Forlængelsesforslaget for overhovedet at faa Mindretallet til at forhandle.

Madsen-Mygdal: Det er ganske rigtigt, at da Udvalget begyndte sit Arbejde, forelaa den mærkelige Situation, at der var stillet Forslag om Ekspropriation og Statsfæste, men det Lovforslag om privat Udstykning, som Ministeren ved Lov var forpligtet til at forelægge i Rigsdagssamlingen, kom ikke. Derfor tillod vi os virkelig at spørge: Er det Meningen, at Ministeren ikke vil fremsætte dette Lovforslag eller holde det tilbage til Samlingens Slutning, skal vi slet ikke se det? Det er ogsaa rigtigt, at vi krævede at faa det frem for at deltage i Forhandlingen, fordi vi ønskede et samlet Lovforslag, saaledes som vi ogsaa senere har fremsat Ændringsforslag om. Jeg skal endnu kun til den højtærede Minister sige, at hvis der havde været Enighed om disse 4 Mill. Kr. baandlagte for Eneanvendelse af Jorden efter 4. Oktober-Loven, havde det været formelt uheldigt, men reelt tilgiveligt, om han i en snæver Vending havde puttet det ind i Lovforslaget; men netop fordi der ikke var Enighed, er det ganske utilbørligt at ville kæde det sammen med den Sag, som alle er enige om. Saa er det Ministeren og hans Parti,